

וורשו, 12.5.33

למזכירות גבעת השלושה -

חברים יקרים -

אני רואה חובה לעצמי לפנות אליכם בדבר נסיעתו של אחי בנדורי. אני רואה שחברי המזכירות דורשים את שובו, ואני בטוח שמציאותו בקבוץ ובפתח-תקוה בימים אלה היא נחוצה, אולי חיונית. כל זמן שהדבר היה פרטי - מצב ילדו - לא הרשיתי לעצמי להתערב. אין איש רשאי לקחת על אחריותו גורל ילד - בלי רצון הוריו. אולם כשדרישתכם לחזירתו של בנדורי מיוסדת בצרכי הקבוץ - יש לי רשות וחובה לגלות לכם את דעתי.

יש חברים ביניכם המזלזלים ב"נאום העמולה באספת בחירות

לקונגרס", וחברים שאני מחשיב מאוד את דעתם, אולם עלי להביד לכם חברים שאם כי ב"נאומי העמולה" אלה וב"בחירות לקונגרס" אין כל "כהפכנות" דרמטית, אין כל נפנוף בדגלים והתנשנות כל גבורה בשוסרים אנגלים וערבים - יש במלחמתנו הפעם לקונגרס, בכל ארץ וארץ, וביחוד כאן בפולין, מלחמת-גורל לתנועת הפועלים ולציונות, "אפילו" יותר מבשביחת פ"ח ובהלכות אחר במאי, שבוודאי אני מזלזל בערכם.

אנו יכולים להכשל בשביחה - ותנועתנו לא תהרס. הפועלים

בעולם נכשלו כבר בהרבה שביתות ונחגברו על כסלונותיהם. אבל, דעו חברים, אם נכשל הפעם בבחירות, ובלוק רוויזיוניסטי-סוציאלי-סמילנסקאי ישחלס על ההסתדרות הציונית - תסחלקו לשנים רבות מעליה חלוציה, מהתישבות עובדה ומבנין משק קבוצי. הכל כך חמימים

אתם לחשוב שז'בוטינסקי וסירקיס וסופרסקי יתנו לחלוצים שלנו - סרטימיקסים, ולחברי ההסתדרות - אדמת קרן הקיימת ותקציבי קרן היסוד? הכל כך תמימים אתם לחשוב שהעלאת עשרת או עשרים אלף בריחאים שכורי-נצחון לא תעקור כל אפשרות של מלחמה מעמדית ויצירת מעמדית לכמה וכמה שנים?

האמנם הוכיחם כל כך בסגוריהם, גם אחרי מאורעות גרמניה, לבלי לראות את כל הסכנה האיומה המרחפת על מפעלנו ותנועתנו מנצחון ההיטלריזם הציוני? הכל כך בטוחים אתם שפעולתו הסעקית או הארגונית או התרבותית של בנדורי בסך שני חדשים אלה - חדשי הכרעה גורלית לכל התנועה הציונית, ועודם כל לתנועתנו הציונית הסוציאליסטית - יותר חשובה בקבוצ - מאשר פה בחזית ההכרעה ובימי ההכרעה?

המוכנים אתם במלוא הכרה ושקול דעת להחליש לחדשיים אלה את המפקדה הראשית של החלוץ בפולין - המחנה העיקרי במלחמתנו המרה והנואשת - בשביל סידור עניינים של מאה או מאהים חברים של הקבוצ? האמנם כל כך קהו בחוכנו רגשות האחריות לגורל התנועה כולה, האמנם כל כך שקענו בדאגות פרנסה - ואיני מהמזלזלים בדאגות אלה בימים כתיקונם - עד שאפשר בלא כל חשש והיסוס לעקור איס מרכזי מחזית מרכזית בשעת הקרב המכריע?

אין לכם כל רשות מוסרית להחזיר בשעה זו את בנדורי, כי אחריות יותר מדי כבדה אתם לקחים על עצמכם בהחלשת חזיתנו פה. תטלחו לי את גלוי הלב שלי - חובתי עשיתי - הזהרתיכם! ואתם תעשו אשר תעשו.